

[Ove Jensen]

syn til tab af arbejdspladser, merudgifter til indkøb af kul og andre ting. Hvor stor en erstatning vil der blive tale om til Superfos og andre firmaer?

Det synes jeg det var værd at beskæftige sig med, for alt det andet er en fuldstændig proportionsforvrængning. Det vil ingen som helst indflydelse få på, hvad der sker i Sydafrika, hvad vi vedtager af forslag her i folketinget.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Ja men, hr. Ove Jensen, vi kan jo ikke drøfte ud fra nogle papirer, som Superfos og justitsministeren har stemplet »fortroligt« – i øvrigt helt uden grundlag, men det er jeg jo ikke i stand til at redegøre for. Hvis hr. Ove Jensen kan formå justitsministeren til at offentliggøre disse dokumenter, så kan vi gennemgå tingene og se efter, om de oplysninger, Superfos er fremkommet med, er korrekte, og diskutere problemets omfang. Det er vi altså afskåret fra at gøre i dag.

Jeg må opfordre hr. Ove Jensen til at holde op med sådan noget pjat. Superfos har ikke selv ønsket en offentlig debat om disse ting, om detaljerne og de reelle konsekvenser. Derfor synes jeg heller ikke, der er nogen grund til, at vi andre skal tage en offentlig debat om det. Det må være Superfos' sag, om det skal være hemmeligt eller offentligt i første omgang. Justitsministeren ønsker det heller ikke frem i dagens lys. Så kan man kun konkludere, at det er, fordi det ikke tåler dagens lys, hvad der står i disse dokumenter, og så kan vi ikke tage hensyn til det.

(Kort bemærkning).

Ove Jensen (FP):

Nu skal jeg ikke blande mig i, hvad justitsministeren ønsker at stemple som fortroligt, men en eventuel erstatningssag med Superfos er jo også kun en enkelt af de negative virkninger, en vedtagelse af forslaget vil få for Danmark. Tilbage er spørgsmålet om tab af arbejdspladser, om større valutaudgifter til indkøb af kul og andre råvarer. Det vil jeg gå ud fra er et meget større økonomisk problem for Danmark end en eventuel erstatningssag med Superfos.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Hr. Bollmann henviste til den skrivelse, jeg den 29. maj har sendt til folketingets udenrigsudvalg. Hr. Albrechtsen var inde på den samme skrivelse og rettede ligesom nogle bebrejdelser over, at skrivelser var fortrolig, og talte også om, at jeg havde givet en kommentar til Superfos' skrivelse. Jeg har ikke givet nogen kommentar. Jeg har på udvalgets opfordring fremsendt en orientering om det spørgsmål, der var rejst. Det er jo en ganske almindelig fremgangsmåde, og det ville da også være ganske forkert, hvis justitsministeriets lovfdeling ikke stod til rådighed for besvarelse af spørgsmål af denne art.

Det er heller ikke rigtigt, at jeg har stemplet skrivelser som fortrolig. Der står i den:

»Justitsministeriet skal gøre opmærksom på, at Superfos i sin henvendelse forudsætter, at de i skrivelser indeholdte oplysninger behandles fortroligt.«

Det er altså ikke skrivelser som sådan og ikke dens konklusion. Jeg skal sige et par ord om denne konklusion, fordi hr. Bollmann spørger, om der er noget nyt.

Hr. Bollmann citerede korrekt, at vi ikke i justitsministeriet kunne udtale os i spørgsmålet om, hvorvidt gennemførelsen af lovforslaget i dets nuværende form indebærer et indgreb af en sådan intensitet, at en domstol vil finde, at der bør tillægges Superfos erstatning direkte efter grundlovens § 73. Det er rigtigt, at der er tale om usikkerhed omkring spørgsmålet, og at det ikke på forhånd kan siges, om der er tale om indgreb efter grundlovens § 73 og en heraf følgende erstatning.

I skrivelser meddeles også, at justitsministeriet ikke er bekendt med indholdet af den kontrakt, Superfos har indgået med en sydafrikansk leverandør. Hertil vil jeg gerne føje, at jeg her til morgen fra Superfos har modtaget den pågældende kontrakt. Jeg tror, enhver vil have forståelse for, at det ikke er muligt med sikkerhed på grundlag af en kontrakt modtaget her til morgen at tage stilling til kontrakten som helhed eller enkeltheder i denne. Der er tilmed den vanskelighed, at det er en kontrakt, der reguleres efter engelsk lovgivning, hvilket yderligere gør det vanskeligt at tage stilling til, hvorvidt man med denne kontrakt i hånden kan sige, at loven foranlediger noget, der betyder, at der opstår erstatningskrav efter grundlovens § 73.